

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

זמני השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	18:40	18:42	18:41
יציאה:	19:34	19:33	19:33
ר"ת:	20:20	20:17	20:18

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 18:22

פרשת צו
שבת הגדול

עלון מס': **362**

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

בְּנוֹסֵף לְקִיּוֹם הַמְצוּוֹת צָרִיךְ הָאָדָם לְקַרֵב אַחֲרֵיכֶם לְעִבּוּדַת הַבּוֹרָא

התנאי השני, שיקבל שכר בעולם הבא בתורת חסד ונדבה, שייבטח בבורא יתברך שיתן לו שכר בעולם האמת לפני משורת הדין.

מצד הדין אין האדם ראוי לשכר עבור מעשיו הטובים

השכר בעולם הבא הוא בתורת חסד. גם אם האדם יהיה מלא במעשים טובים ובמצוות, עדין זה לא יהיה שקול כנגד אין סוף הטובות שהבורא יתברך משפיע עליו. כל נשימה ונשימה היא חסד אדיר מהבורא יתברך, ואם בורא עולם יעשה חשבון עם האדם על כל הטובות שעשה אתו מול מעשיו הטובים של האדם, ברור שהאדם ישאר בחוב גדול כלפי ה' יתברך. ולכן השכר בעולם הבא הוא חסד גדול של ה' יתברך, שאף שהאדם עדין חייב לו הרבה מאד, הוא נותן לו שכר טוב בעולם הבא. לעמת זאת, הענש שהלילה יענש האדם בעולם הזה ובעולם הבא הוא רק על פי הדין. ה' יתברך לא מעניש אלא רק למי שמגיע באמת, וגם אז הוא נוטה לעשות את זה בחסד, כמו שנאמר (תהלים סב, יג): "ולך ה' חסד". ונאמר (שם עח, לח): "והוא רחום יכפר עון ולא ישחית", שאפלו על החוטא הקב"ה מרחם עליו.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן "שער הביטחון".

טעם נוסף, מפני שגם השכר שאדם יקבל בעולם הבא עבור מעשיו הטובים אינו מגיע לו על פי הדין, שמספיק לו כל הטובות שה' יתברך עושה עמו בעולם הזה, והתורה לא מזכירה אלא רק את השכר הראוי לפי הדין. יש שני תנאים שבגללם לפעמים האדם מקבל שכר בעולם הבא:

התנאי הראשון, שיעסק האדם בזכוי הרבים. לא יהיה אכפת לו רק מעצמו אלא גם מאנשים אחרים, ויטרח ללמד אותם איך להאמין ולבטח בבורא עולם ואיך לקיים את מצוות הבורא יתברך, ועליו אמר הכתוב (דניאל יב, ג): "ומצדיקי הרבים פנוכים לעולם ועד". כמו שהפוכים שבשמים האור שלהם הוא לנצח, כך גם השכר של מזכה הרבים הוא לנצח. וכשם ששבעת כוכבי לכת נראים לנו פניצוצות קטנים והם באמת פי כמה מיליונים גדולים מכל כדור הארץ, כך המזכים את הרבים ערפם גדול אצל ה' יתברך. וכן אמר שלמה המלך בחכמתו (משלי כד, כה): "ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברפת טוב". באשר יהודי יש בו גם יראת שמים ומעשים טובים ובנוסף הוא מזכה את הרבים ומלמד אותם ומשתדל עבורם שיעשו מעשים טובים, יהיה ראוי אותו יהודי לשכר אין קץ בעולם הבא.

- מאמר השבוע
- הנהגות מרן
- שאלות ותשובות
- דוד המלך
- לאשת ההיל
- פנינים מהפרשה
- מוסר עם סיפור
- פניני הדף היומי
- שמירת הלשון

רוצים להיות שותפים לקמחא דפסחא?

רטום

לון

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת לברכה לרפואה והצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-ח לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

שאלות ותשובות

מאת הרב"ג יגאל כהן שליט"א

השומרה ובעל הגאווה נוטל עטרה לעצמו

זמורה הוראות

לא לחינם קורוהו הרמב"ם "שוטה רשע וגס רוח", וכי יש שטות גדולה מזו שמוכן לאבד את כל עולמו? הוא אינו מוסמך, לשם מה לו להכניס עצמו להכניס עצמו בהוראה. קחו ראייה מענייני עולם הזה, אם אחד מזייף תעודות שהוא רופא ועובד ברפואה, ונדע לשלטונות שאינו רופא אלא זייפן, ישליכוהו לבית הסוהר שלא ישפוך דם נפשות נקיים.

וכך הוא מבחינה רוחנית, אדם שאינו יודע לפסוק ומכניס את עצמו בפסק הלכה, יכול להחריב עולמות! לכן נקרא שמו "שוטה" שמאבד את עולמו. ו"רשע", שאם היתה לו יראת שמים לא היה עושה כזאת בישראל. ו"גס רוח", שבגאותו חושב שהוא יודע לפסוק, אם לא היתה לו גאווה לא היה מגיע לכך. ועליו נאמר "כי רבים חללים הפילה" מבחינה רוחנית, על ידי שמשים לעצמו עטרה של פוסק ובאמת לא מנייה ולא מקצתיה, נקרא "הפילה" כאשר מעוברת שהפילה נפל, הוא לא בשל כל צרכו ומפיל נפשות

(מדברי מרן זצ"ל שהובאו במעדני המלך ח"ג).

שאלה: האם מותר לאכול בערב פסח עוגה שעשויה מקמח מצה?
תשובה: אסור לאכול מצה בערב פסח כדי שיאכל מצה לתאבון בלילה ונחלקו הפוסקים מה הדין באופן שלקח המצה וטחנה ועשה ממנה עוגה האם בכלל איסור זה. ולהלכה נראה שיש מקום להקל בזה ובאופן שטייגנה או בישלה אפשר להקל לכולי עלמא [עי' חזו"ע פסח עמ' קצט אמנם בילק"י הנדפ"מ סי' תעא סעיף משמע להקל בזה וכן נראה עיקר ומכל מקום במטוגן או מבושל בודאי יש להקל כמבואר בחזו"ע שם].

שאלה: מי ששכח ושתה ארבע כוסות בלי הסיבה האם צריך לחזור ולשתות?
תשובה: אדם ששכח ולא היסב צריך לחזור ולשתות הכוסות ששתה בלי הסיבה [וכן הדין בשאר הדברים שחייבים בהסיבה] ומכל מקום אדם שאינו בקו הבריאות וקשה עליו מאוד לחזור ולשתות עוד כוסות יכול להקל שלא לחזור ולשתות [שו"ת חזון עובדיה סי' יג].

שאלה: האם צריך להסב באכילת הכרפס?
תשובה: מעיקר הדין לא צריך להסב ומכל מקום רשאי לעשות כן. [חזו"ע פסח ח"ב עמ' מ].

שאלה: האם מותר לשתות תה אחרי אכילת האפיקומן?
תשובה: אסור לאכול שום דבר אחר אכילת האפיקומן אמנם במשקים שאינם משכרים כגון תה או קפה מותר. [חזון עובדיה ח"ב עמ' קיב].

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד אורו של משיח

במאמרים הקודמים בארנו על מעלת ראש חודש וסגולתיה, (המובאים בספר "המלך דוד"), לאור הדברים יובן מעשה תמוה המובא בגמרא (סנהדרין לח ע"א), היה זה בסעודה שערך רבי יהודה הנשיא (אולי היתה זו סעודת ראש חודש), בין המוזמנים היו גם שני בניו של רבי חייא, יהודה וחזקיה, רבי יהודה הנשיא ידע ששניהם תלמידי חכמים מופלגים אך הם לא דיברו מאומה במהלך הסעודה, ציווה רבי יהודה הנשיא למשרתיו שישקו אותם ביין עד שיתבשמו, ואז יפתחו את פיהם ויאמרו דברי תורה, ואכן בני רבי חייא התבשמו והחלו לומר דברי תורה, אך החידוש שאמרו גרם למורת רוח לרבי יהודה הנשיא, תחילה שאלו 'מתי יבוא המשיח?' והשיבו, שהמשיח יגיע רק לאחר שיסתיים שלטונו של רבי יהודה הנשיא, שהיה משושלת בית דוד ומיוחס לשפטיה בן אביטל אשת דוד המלך (שבת נה ע"א), וגם

קללה שהיא ברכה

ומבאר המהרש"א (סנהדרין לח ע"א) מה סוד כוונתם של בני רבי חייא ומה פייס רבי חייא את רבי יהודה הנשיא, בני רבי חייא גילו לרבי יהודה כי כשם שמלכות בית דוד נמשלה ללבנה, והלבנה הולכת ומתמעטת לקראת סוף החודש עד שנעלמת כליל מעינינו, ורק לאחר מכן מתחיל אורה להתחדש, כך גם מלכות בית דוד הלכה ונתמעטה מימי שלמה המלך, עד שבתקופתו של רבי חייא נותרו רק את בית הנשיא בארץ ישראל וראש הגולה בבבל עם סמכויות שיפוטיות מוגבלות, שזוהו מעט מכבוד המלכות שהיה למלכות בית דוד, אך כדי לשוב ולחדש את אור מלכות בית דוד ואורו של משיח, צריך תחילה לבטל כליל את שלטון מלכות בית דוד, וכששמע זאת רבי יהודה הנשיא הצטער שנשיאותו צריכה להסתיים, אך רבי חייא פייס אותו שבניו גילו לו בשעה שהם מבוססים מיון, את הסוד, שהוא סוד עיבור החודש, כשם שאין אור הלבנה חוזר ומתחדש רק לאחר שאורה נעלם כליל מעינינו, כך אורו של המשיח ישוב להתחדש ולהאיר לנו, רק לאחר ביטול האור הקודם שנתרן מתקופת דוד ושלמה, וזו היא כעין ירידה לצורך עליה.

ממונה על היהודים בארץ ישראל מטעם הקיסר הרומאי, וגם לאחר שיסתיים שלטונו של ראש הגולה' שהיה אף הוא מצאצאי משפחת דוד פרס. כמובן שחידוש זה שאמרו בניו המבוססים של רבי חייא, לא מצא חן בעיני רבי יהודה הנשיא ואמר להם 'בני, קוצים אתם מטילים בעיני?!' באותה סעודה נוכח גם אביהם רבי חייא שהיה גם הוא מצאצאי משפחת דוד המלך (כתובות סב ע"ב), וחשש שרבי יהודה הנשיא יקפיד על שני בניו והם ינזקו, לכן פתח וביקש שרבי יהודה לא יקפיד עליהם כי הם שתו יין וכ'שנכנס יין יצא סוד'. ולכאורה דברים אלו אינם סנגוריה, משום שזו בדיוק סיבת הקפדתו של רבי יהודה הנשיא, שבני רבי חייא גילו את אשר הם מאחלים לו בלבבם. ובאמת שחידושם של בני רבי חייא אינו מובן, מדוע צריכה להתבטל נשיאותו של רבי יהודה הנשיא וראש הגולה, כדי לאפשר את ביאת המשיח?

קו לימוד לגברים
בספרו של
הרב יגאל כהן שליט"א
שיעור קצר של כ-2 דקות
מידי יום

בטל: 077-4017828

שלוחה 52

בשבת והלל ליה יתברך
שמונים את להודיע
כי יצא לאור הספר
"שיעורי
הרב יגאל כהן"
פרק מיוחדת אגודת ובנין
שנות, אימת חי והשן הילדים

דוד ליהם בני: 03-8000770
א' דוד יגאל יגאל-omer.co.il
ומינות הספרים המיוחדות

לקראת הפסח - חוברת חדשה
"אפיקומן", יחד עם הספר החדש
"מעבר לסגולה" על הזרע שמשון
- הגדה של פסח ושיר השירים.

ניתן להשיג באתר
"אופקים בוקס" או

ב-138-6725-055

לאשת החיל

פסח הקרב ובא

"כל הכועס כאלו עובד עבודה זרה" (שבת קה, עב) – מדוע הכעס כל כך חמור? למה אישה שכוועסת על בני ביתה, ובכלל, נחשבת כעובדת עבודה זרה? בעינינו זה נשמע חמור מידי.

אדם, שחש ושלום, עובד עבודה זרה, הינו אדם שלא מאמין בקב"ה, אדם שלא מבין עדיין שהשם ברא ומנהל את העולם.

אחד, שלצערו הרב, אין לו על מי להישען ובמי לתלות תקווה, מבחינתו, אין אחראי למתרחש עימו ביומיום. מצב שבעקבותיו, נוצרת תחושת עצבות ובדידות, שעל ידה מגיעים למרמור וכעסים.

החיים מלמדים אותנו, בין אם נרצה ובין אם לא, שאנחנו לא אחראים על הקורה בעולם, ושלא הכול קורה כמו שתכננו.

אדם בשעת כעסו, הוא מעין עובד עבודה זרה, בשל העובדה שברגע זה, הקב"ה לא נמצא למול עיניו, הוא אינו בתמונה.

בזמן שמשוהו לא מסתדר, לפי רצונו הרם, או לחילופין, מישוהו נורא הכעיס אותו, הוא כביכול 'מזיז את השם הצידה'. למה לא מסתדר לי הכול כפי שאני רוצה? יש לו תחושה של דמוי מנהל העולם.

הניקיונות לכבוד חג הפסח הקרב ובא, יכולים להיות סיבה טובה לכעס מתמשך. נשות החיל מהדרות בניקיונות לחג הפסח, בכדי לזכות למאמר האר"י ז"ל שאדם הזהיר מחמץ בפסח מובטח לו שלא יחטא כל השנה.

אך בל נשכח, שהכעס הינו ראשית כל חטא. "כל הכועס כל מיני גיהנם שולטים בו" (קהלת יא, י) – חשוב לנקות ולהיזהר מחמץ בחג הפסח, אך הדרך לליל הסדר חייבת להיות רגועה ושלווה ככל הניתן. חובה עלינו, להגיע שמחות לחג ולהדר דווקא בבין אדם לחברו, להחמיר מאוד בכבוד הדרים בביתנו קודם, ולאחר מכן כולם.

לא שווה לקרצף מקומות שאין בהם חמץ, ועל הדרך להתעצבן על כל בני הבית. צריך לשמור על שפיות ורוגע גם במצבי לחץ שכאלה.

השם מנהל כל רגע ומעביר אותנו ניסיונות, בכדי לראות האם נשאר רגועות ונאמין שהכול ממנו.

האם אני מנקה לכבוד השם, ולא שוכחת מצוות אחרות, שהוא בכבודו ציווה? אותו אבא, שאמר לנקות לפסח, החמיר מאוד בגנות מידת הכעס.

מי החליט, שהילדה בת השנתיים, תלך עם בייגלה דווקא לחדר עם שלט החוצות "כשר לפסח, נא לא להכניס חמץ!!!"? אבא שבשמיים בכבודו ובעצמו החליט זאת.

ניתן להתעצבן ולכעוס, אפשר להיחשב כעובדת עבודה זרה לרגע, ולאחר מכן לחזור בתשובה – כל ישנה דרך חלופית – לנשום, לספור עד 10, לזכור מי מנהל את העולם ומחליט בכל רגע לאן כל אחד ילך ומה יקרה.

הבחירה מאוד פשוטה – האם לעבוד את השם בשמחה, או חס ושלום לעבוד עבודה זרה ולכעוס. יתרה מכך, דווקא באותם רגעים מכעיסים, ניתן לנסות לחייך, זה משנה את ההרגשה בגוף לטובה. ואז ניתן להיזכר, שהילדה עם הבייגלה, היא המתנה הגדולה ביותר שקיבלנו.

ההודיה תמלא לנו את הגוף והנשמה בשלווה, ולא יהיה מקום לכעס להיכנס. אישה רגועה, חיה חיים נחמדים הרבה יותר, מרגיע לדעת שיש מי שאחראי עליי ועל מה שקורה מסביבי ואני לא לבדי, האמת היא שאין על מה לכעוס, כי זה לא בידיים שלנו! אנחנו לא מנהלות את העולם, כך האחריות יורדת מכתפינו.

כל אחת עושה את ההשתדלות המוטלת עליה, אך התוצאה לא תלויה בנו בשום אופן. היא כבר כתובה מראש השנה.

המטרה בעולם שלנו היא – להתענג על השם, לשמוח!

הכעס מרחיק מאיתנו מטרה זו – כי אין אני והוא יכולים לדור בכפיפה אחת" (סוטה ה).

הקב"ה לא יכול לשהות עם הכועס, וחבל, אנו זקוקות לקשרים טובים עם מנהל העולם. שנוכח להיות שמחות ומבינות, שהכול לטובתנו הנצחית ולהתגבר על הכעס, המרחיק מאיתנו כל חלקה טובה. חג כשר ושמח!

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0548491930

פנינים מהפרשה

שבת הגדול

א. שבת שלפני הפסח נקרא "שבת הגדול" מפני הנס שנעשה בו. [טור ושלחן ערוך סימן תל]. כי פסח שיצאו בו ממצרים חל אז ביום חמישי בשבת, ועוד בשבת שלפניו שהוא יום עשירי לניסן נצטוו לקחת שיה לבית אבות לצורך קרבן פסח, וכשעשו ישראל כן, נתקבצו בכורי מצרים אצל ישראל ושאלום פשו דבר, ענו להם: זבח פסח הוא לה' שעתידי להרוג כל בכורי מצרים, ולכן נצטוינו לתת מדם הקרבן על שתי המזוזות ועל המשקוף לבל יבוא המשחית אל בתינו לנגוף. ומיד הלכו הבכורות אצל אבותיהם ואצל פרעה ודרשו לשלח את ישראל ממצרים לבל יהרגו בגללם, ונתקלו בסירוב מוחלט, ואז פתחו במלחמה זה לעומת זה, ונהרגו רבים ממצרים, וכמו שנאמר "למכה מצרים בכוריהם", כלומר: שמצרים הוכו על ידי בכוריהם. [שוחר טוב (מזמור קלו)].

זוהה"ק פר' בשלח (דף מה.). תוס' שבת (פז:). ב"י סי' תל]. וכשראו המצרים כך חגרו איש חרבו לנקום בישראל, ויבקשו להשמיד ולהרוג את ישראל ח"ו, והשי"ת הגן עליהם ברוב רחמיו והחלה את מצרים בתחלואים רבים ומשונים וביסורים גדולים עד שהיו שיניהם קהות ומעיהם מתחתכים, ונאלצו לסגת אחור. ועל ידי כך ניצולו עם ישראל מזעמם. ולכן נקרא שבת זה שבת הגדול, כי יום גדול הוא לישראל שניצולו מאבדן וכליון חרוץ ח"ו.

ב. ההפטרה בשבת זו "וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים", בין כשחל שבת הגדול בערב פסח, ובין כשחל קודם לכן. ואם יש מנהג ברור וקבוע באיזה בית כנסת שאין מפטירין אלא בפרשת השבוע, אין לשנות מהמנהג מפני המחלוקת. ובפרט שיש להם על מה שיסמוכו.

ג. חובה קדושה להתאסף ברוב עם בבתי כנסיות, לשמוע דרשות רבני ישראל בשבת הגדול, בכל מקום ומקום. ועל הרבנים להורות לעם את הדרך אשר ילכו בה, בדיני פסח והלכותיו המרובים, ועריכת הסדר כמשפטו, לדעת מה יעשה ישראל, וירחיבו את הדיבור גם באגדה בסיפור יציאת מצרים ופירושי ההגדה של ליל פסח להזכיר גבורות ה' עוזו ונפלאותיו. וכל המזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו. אשריו בעולם הזה וטוב לו לעולם הבא.

ד. יש נוהגים לומר אחר התפלה איש לרעהו "שבת הגדול שלום" או "שבת הגדול מבורך", ומנהג יפה הוא. ה. ביום טוב עצמו דורשים בענייני החג באגדה. [סוף מס' מגילה משה תיקן להם וכו']. וראוי שהרבנים יקבעו זמן גם לשיעור בהלכה בענייני החג וחול המועד. (מתוך ילקוט יוסף מועדים פסח ח"א סי' תל).

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הכדורגל שהזכיר לסייעתא דשמיא

השבת נקראת 'שבת הגדול' על שם הנס הגדול שהיה לכלל ישראל, מהותו של הנס היה עמידה בנסיון של עם ישראל אף שזה העבודה זרה של המצריים הם התגברו והצליחו מאד בענין.

ספר הרב גואל אלקריף שליט"א שני בחורים מדרום אמריקה באו ללמד באחת הישיבות בישראל. למדו היטב, אך היתה להם נקדת תרפה אחת: במדינות דרום אמריקה התקביב המרפזי כדורגל, מגיל קטן כלם סביב ענין הפדורגל והמקתעף. החיידק היה טבוע בהם ולא יכלו להתנתק, והיו בורחים מהישיבה לצפות במשחקי כדורגל, עד שפעם אחת נתפסו 'על חם' והחלט ב'שיבה לסלק אותם מן הישיבה.

בצר להם נגשו למרן הרב אהרן יהודה ליב שטיינמן זצ"ל ספרו לו על הרקע

שלהם ועל מוצאם, לכן צריך להתחשב בהם, הם הרי לא גדלו בגני ברכ. אמר להם הרב: אם תבטיחו לי שבמשך חודש לא תתעסקו בנחשוא, אני ידבר עם הישיבה שייחזרו אתכם, ובעוד חודש תחזרו אלי.

הם הסכימו לתנאי, עבר שבוע שבועים והתברר שהם במצוקה קשה, בעוד שבוע יחול משחק חשוב ביותר, והם לא יכולים להרשות לעצמם להחמיצו, אלו היו יודעים זאת מראש לא היו מקבלים על עצמם קבלה כזו זה מעל פיהם.

לא יכלו להפיר את התחייבותם, לכן קמו והלכו אל הקדש פנימה אל מרן הרב שטיינמן זצ"ל, ספרו לרב במבוכה את מטרת בואם. הרב שטיינמן נסה להבין מה החשיבות הגדולה של המשחק הזה יותר משאר המשחקים, הם הסבירו שמי שאינו קשור לענין לא יכול להבין, אבל זה כאלו... סם החיים. אמר להם הרב שטיינמן אני רואה שזה מאד חשוב לכם, נסיתי, ללא

המשך מוסר עם סיפור

הצלקה, מפל מקום פיון שאתם מרגישים שאינכם מסגלים להחמיץ את המשחק, אינני יכול לאסור עליכם... אבל... אם תצליחו להתגבר על הרצון, אני מבטיח לכם ששערי סיעתא דשמיא יפתחו לכם! החלקה בידכם. הם חזרו לשיבה, יש להם הבטחה ממך הרב שטיינמן שהם יכולים לזכות לשערי סיעתא דשמיא, הפל תלוי בהם, הם נקבעו בין העולמות, בין המשירה העצומה לכדורגל לבין הישועה של הסיעתא דשמיא... החליטו שהם מתגברים. ההפכה הגדולה החל באותו חדש, לכל אחד בתחמו ובשאיפותיו, אחד הבחורים שהיה אוהב תורה ונהיה לו שאיפות עתידיות בתורה רק שהיה לו

קשה עם ענין הפדורגל, נפתחו לו שערי חכמה, בשהגיע לפרקו, קבל שדוך מצוין הכולל הכל. וחרבו הוא לא היה הכי מנח בלמוד, ובעקבות הותרו לפניה במשחק זכה לסיעתא דשמיא, בחזרה הנה שנים קדם לכן נפצע בתאונת דרכים, הוריו תבעו את חברת הבטוח, אך ללא הצלחה, ודיונים של שנים בתי משפט, כל אנשי המקצוע טענו שאין להם סכוי להצלחה מול סוללת עורכי הדין של חברת הבטוח, ונהנה זמן קצר לאחר שעמד בנסיון החלט לתת לו סכום עתק מחברת הבטוח. גדל הנסיון כך זוכים לשערי סיעתא דשמיא.

המסעדה
מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

**יש לכם שמחה במשפחה?
ברית. חתונה. בר מצוה.**

יזועה הסמלה לקיים טעודת עניים באותו היום לאנשים שאין להם.
בתחומה של 400 ש"ח השתתפות ב"סיעתא דשמיא"
תרו שותפים להאכל למעלה מסאה ועשרים איש להצלחתכם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

לשון הרע אסור אפילו בצחוק וכך הוא החוק

נשאלתי מיהודי מיוחד ויקר, ששמירת הלשון אצלו זה דבר מאוד עיקר, האם יש איסור לדבר לשון הרע בדרך בצחוק? אמרתי לאותו יהודי יקר, שכותב הרמב"ם (פרק ז' מהל' דעות הלכה ד') ומביאו להלכה החפץ חיים (כלל ג' סעיף ג') שאפילו מלשון הרע דרך שחוק וקלות ראש, צריך מאוד להזהר ולחשוש, ואף שאינו מדבר מתוך שנאה וגנות, זה איסור חמור ונגמר הסיפור. וכמו שבאיסור גניבה אסור לגנוב אפילו דרך שחוק, גם באיסור לשון הרע כך הוא החוק.

והסביר החפץ חיים (בהגה שם) שאיסור לשון הרע שונה משאר איסורים שבבין אדם לחברו, כי אדם שרצה לגזול ולעשוק את חברו ולא הצליח, אין בידו עון גזל כי לא הרויח, מה שאין כן המדבר לשון הרע על חברו, עבר על איסור לשון הרע אפילו אם דבריו לא גרמו נזק לזולתו, כי את עצם הדיבור של גנות על חברו אסרה התורה, שהיא לנו אורה. נזכה תמיד לשחוק ולשמוח בדברים של היתר, ועל ידי זה יבא משיח צדקנו מהר.

ניתן לשמוע היוזק קצור (ברקה הוציא) מידי זים ביזמו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 שלושה 3 ואחר כך הקש 1.
שמעו והיה נפשכם. כמו כן ניתן לקבל הזמור (מיוחה) לזיכוי הרבים בשמירת הלשון בטל.
052-768-3816

קמחא דפסחא
לעניים בני תורה

כל המעוניין לקיים מצות סמחא דפסחא ביהודי
אין מחלקים חבילות ובכבוד המלכות את צדדי היתר.
לחוקים ולמשפחות מועטות וכלת
סחור כל חבילה 300 ש"ח

צדקה וחסד
רח' עוזיאל 41 בני ברק
03-8000-770

פניו הדף היומי

מאת הרב"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א

זיוונים ויגלגולים

אין מזוונות לאדם אלא לפי מעשיו (סוטה דף ב')

בשבוע זה זכינו לסיים את מסכת נזיר והתחלנו בלימוד מסכת סוטה (וזה הזמן להצטרף ללמוד הדף היומי ברכישת הדיסק אונקי הכולל את כל מסכתות הש"ס, ושיעורי הלכה באיכות גבוהה במחיר מיוחד בפלאפון-0527630352 וכן בשמיעת הקו דף היומי העולמי 24 שעות 055-9302663)

בתחילת המסכת מבארת לנו הגמרא שזיווגו של אדם נקבע מהשמים לפי מעשיו שאם הוא אדם צדיק יקבל אישה צדיקה ואם הוא רשע יקבל אישה כמותו, וכפי שנאמר בפסוק "כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים", ועל כך שואלת הגמרא שהרי אנו יודעים שארבעים יום קודם שנוצר הולד יוצאת בת קול משמים ומכריזה בת פלוני תזווג עם פלוני ואם כן רואים שקודם שאנו יודעים את מעשיו של אותו אדם הוא רשע או צדיק כבר מכריזין משמים מי תהיה בת זוגו? ועל כך מתרצת הגמרא בא בזיווג הראשון הא בזיווג שני ומבאר רש"י זיווג ראשון נקבע לפי מזלו של האדם ומה שאמרנו שהזיווג נקבע לפי מעשי האדם מדובר בזיווג שני. ובפשטות זיווג ראשון כשמתחננים זוג שמעולם לא נישאו, וזיווג שני כשכל אחד היה כבר נשוי והתגרשו או התאלמנו וכך מבארים בעלי התוספות, ויש מבארים זיווג ראשון היינו כשהזוג מתחתן בגיל מאד צעיר שאינם ראוים כל כך לשכר ועונש ולכן הזיווג לא נקבע על פי מעשיהם, מה שאין כן כשהם כבר התבגרו ונישאו וכאן זה נקרא זיווג שני שנקבע על פי מעשיהם וכן כותב המאירי.

והגאון רבינו יוסף חיים בספרו עוד יוסף חי (דרשות) פרשת בראשית מבאר לפי מה שכתב האר"י בשער הגילגולים שישנו הבדל אם זוהי פעם ראשונה שאדם מגיע לעולם או שהוא מגיע שוב בגילגול, זיווג ראשון הוא שמהאדם ואשתו באים פעם ראשונה לעולם ואז מכריזין על הזיווג לפני יצירת הוולד והוא נעשה בקלות, אבל זיווג שני אין כוונת הגמרא שהוא מתחתן עם אישה אחרת שאם כן היה צריך לכתוב אישה שניה, אלא הביאור שהיו כבר זוג נשוי והבעל חטא ובשל כך צריך לבוא לעולם שוב בגילגול לאחר פטירתו ופעמים שגם אשתו צריכה לבוא שוב בגילגול ומחמתו ולטובתו וכפי שכתוב בפסוק ויצאה אשתו עמו, אלא שמכיון שהיא באה לעולם לתקן את חטאיו ישנם מקטרגים שמשדללים להפריע שזיווג זה לא יצא לפועל ויהיו הרבה עיכובים בשידוך ולכן נאמר על זיווג שני שקשה לזווגם כקריעת ים סוף, ובביאור הדימוי בין זיווג על בני זוג לקריעת ים סוף מפרש המהר"ל מפרא שטבעם של המים להיות מחוברים יחד ולזרום, ובקריעת ים סוף שינה הקב"ה סדרי בראשית שהמים יפרדו, כך איש ואישה שכשנולדו הם יחידים הנבדלים זה מזו ובדרך הטבע אין להם שום סיכוי להתחבר ולחיות יחד, וכשהבורא מזווגם זה לזה הוא מחדש דבר כנגד הטבע שיהפכו להיות בשר אחד.

שבת שלום.

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "ביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה